

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

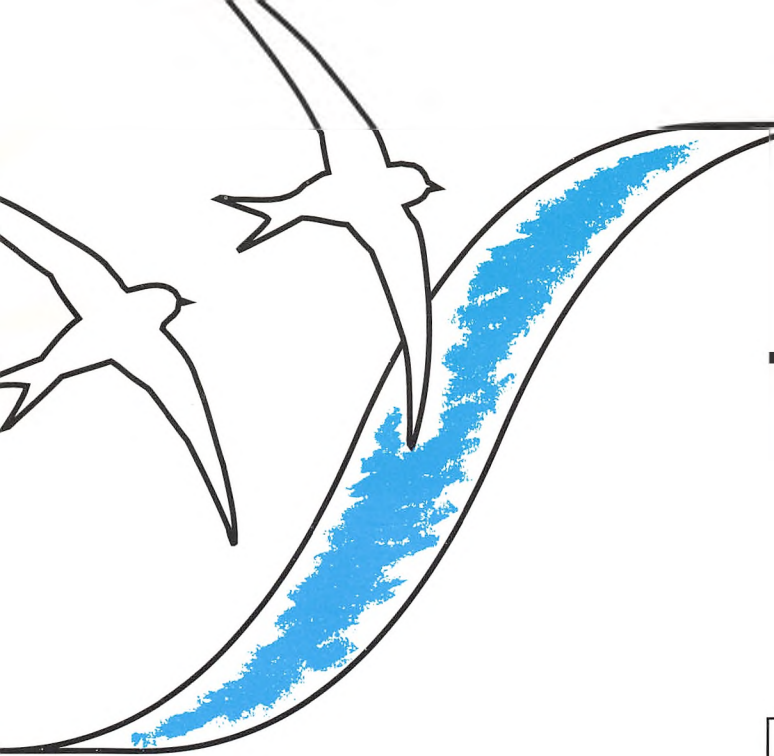
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

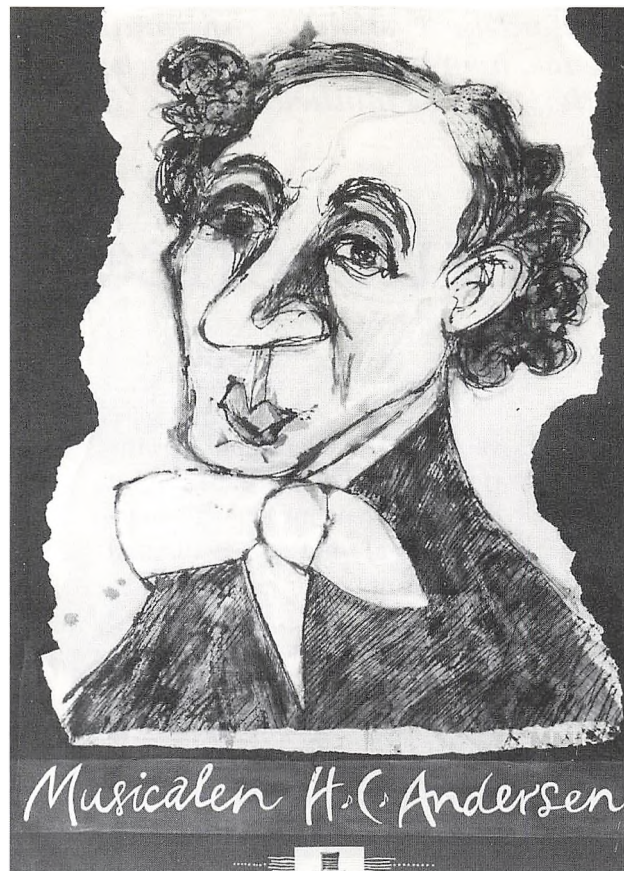
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

TRYKSAG

DECEMBER 1996

Vind et kunstværk

I forbindelse med Skanderborg Amtsgymnasiums 25-års jubilæum arrangerede vi i kunstudvalget en udstilling af tidligere elevs værker.

For at give elever, lærere, m.v. mulighed for at erhverve sig nogle af disse værker, oprettede vi en kunstklub. I denne klub kunne man købe et kunstlod for 25 kr. og dermed deltage i lodtrækning om de indkøbte værker. I puljen fik vi ca. 2.000 kr., og for disse

blev der indkøbt 4 værker og 2 kunstplakater, som blev udloddet ved morgensamlingen onsdag d. 23.10.

De heldige vindere var:

Inger Møll som fik „H.C. Andersen” plakat af Anne Sten Larsen.

Dorthe Rasmussen som fik „Delfin” af Mari Dahl.

Annette Seerup som fik „Du skal elske din næste” af Mette Damsgaard.

Kirsten Brogaard som fik „Lauries Brand” af Louise Hebsgaard.

Hans Struve og Jette Engelbrecht som hver fik en Ole Grøn plakat.

På kunstklubbens vegne, Formændene Tine Wegener og Lene Engelbrecht.

I anledning af jubilæet udskrev skolens informationsudvalg en konkurrence, hvor vi bad vore elever besvare en opgave med titlen "25-års jubilæum på SAG".

Skrivekonkurrence

Konkurrencens præmier var 3 gavekort til Schmidts Boghandel på henholdsvis 3, 2 og 1 hundrede kroner.

Vi fik 24 spændende besvarelser, nedsatte et hårdtarbejdende bedømmelsesudvalg, der udvalgte 3 vindere.

1. præmien gik til Line Knudsen, 2x.

2. og 3. præmierne blev vundet af Merete Riis Rasmussen, 2c og Monika Hosszu, 1a.

Dagens Luftart

Line skriver bl.a:

Med en slags jazzrytmer i kroppen går jeg muntert og halvdansende hen imod den velkendte blå dør, som er hovedindgangen til mit gymnasium. Den lige så velkendte hvirvelvind slår mig i hovedet, få meter før jeg når døren. Først efter at være kommet indendørs mærker jeg, at skolen er fyldt med en helt særlig luftart i dag. Der ligger ikke en lang orange ledning og flyder henover trapperne, fordi rengøringskonen er ved at støvsuge. Ingen er hastigt og målrettet på

vej mod DA2 eller kemilaboratoriet. Hermed er det indikeret, at denne „dagens luftart“ indeholder et stænk af undtagelsestilstand. Mit instinkt siger mig dog, at „dagens luftart“ er sammensat som en kompliceret mixtur.

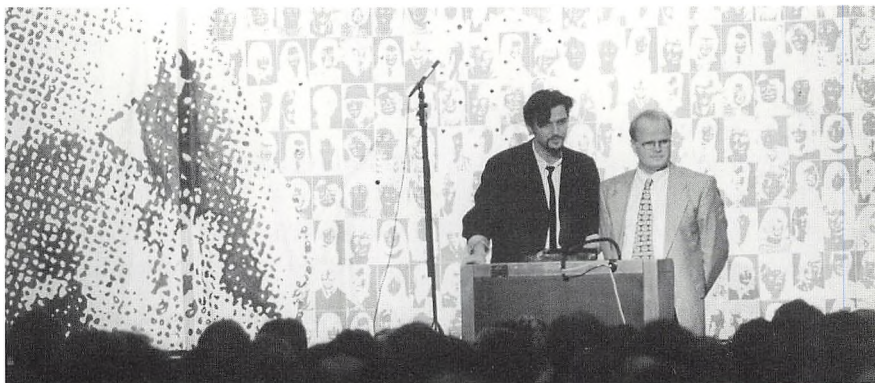
Der er sket noget. Talerstolen er blevet erobret af to unge mænd, hvis nervøsitet er let at spore bagved to ellers vittigt smilende munde.

Disse to forhenværende elever fortæller først en smule om sig selv, og hvorfor de er her. Mest interessant bliver det, da de begynder at beskrive deres forhold til jubilæet. F.eks. fortæller de, hvordan deres årgang helt sikkert har været den hidtil bedste på skolen, og samtidig forkynder

de, at deres klasse vel egentlig også var den bedste på årgangen. Efter kun få minutters privat tankeudveksling er jeg kommet frem til den konklusion, at de faktisk mener, at deres klasse har været den hidtil bedste på skolen, nogensinde. Godt naive er de, tænker jeg, men kommer så i tanke om, at jeg faktisk i et overekstatisk øjeblik har tænkt den samme tanke om min egen årgang og sandelig også min egen klasse.

Senere fremstilles Fjällräven som noget helt karakteristisk for deres tid på skolen: „Det var dengang alle gik med Fjällräven.“ I mit stille sind må jeg endnu engang konstatere, at der er noget, der ikke stemmer. For er der et ord, der mere end andre falder mig ind på mine uendelige traveture igennem skolens gange, så er det Fjällräven. Måske var der „dengang“ større risiko for at støde ind i en sådan slags taske, men ligefrem at gøre det til deres kendetegn, det er nu povet!

Alle de mageløse fester, diskussioner, venskaber, depressioner, tømmermænd m.m. er heller ikke noget, jeg ser mig selv nødt til at læse om i historiebøgerne. Begre-

berne er ganske bekendte for mig. Så måske har jeg en del til fælles med de to talere, i hvert fald har vi gymnasietiden til fælles. Jeg er heller ikke den eneste, der ind i mellem slår en lille latter op eller nikker medvidende. Nogle gange føler jeg mig grusomt flov, som den lille pige afsløret med hæn-derne i kagedåsen. For det, de nærmest står og laver parodi over nu, er jo det, som jeg hver dag gennemlever og går op i med største alvor og respekt, faktisk min hverdag. En fornærmelse vil jeg trods alt ikke kalde det, måske nærmere en anledning til at beskue mit liv lidt udefra, måske kan jeg få noget ud af det... Samtidig kan jeg mærke, at „dagens luftart“, under denne tale, er blevet tilsat endnu en ingrediens: Fællesskab.

Larmen breder sig - faktisk temmelig hurtigt, alle skal pludselig op og stå og igennem de få døre ud af salen. Ud - bare ud. Men udenfor breder rastløsheden sig. Vi er blevet informeret om planen, og vi ved godt, at tiden er inde til, at vi lige så ubemærket trækker os tilbage. Vi har heller ikke glemte noget...? jo, måske en gave. Nåh nej, vi er jo med i gaven, der hedder „Dagens Luftart“. Den er jo fra os, der har været med til at skabe og sammensætte mixturens ingredienser.

Alligevel er der mange, der bliver stående og kigger lidt forventningsfulde på hinanden. Måske er der andre, der lige som jeg har usigelig lyst til af fuld kraft at skrigte hurra og gå hjem. Måske er der ikke...

Blomsterbørns børn

*Man sagde det var blomsten af Danmarks ungdom
blomsterbørn klædt i batik
klar til kamp mod alt ondt
med røgelse og græs under de bare tæer
mens de gjorde oprør*

*Dylan og Doors med guitar
tonerne af den nye generation
stillet ind på den psykiske frekvens
hvor alle var på bølgelængde
mens de holdt sammen*

*Ungdommen blev samlet
rystet sammen på samme opholdssted
hvadenten den var til kvotienter eller kasus
øverst eller nederst i hierarkiet
mens den skulle overleve presset*

*Dette nye summende hvepsebo
bygget til hippier yuppier og nye tider
prøver at skabe traditioner
genopliver fortidens liv
altimens de mindes*

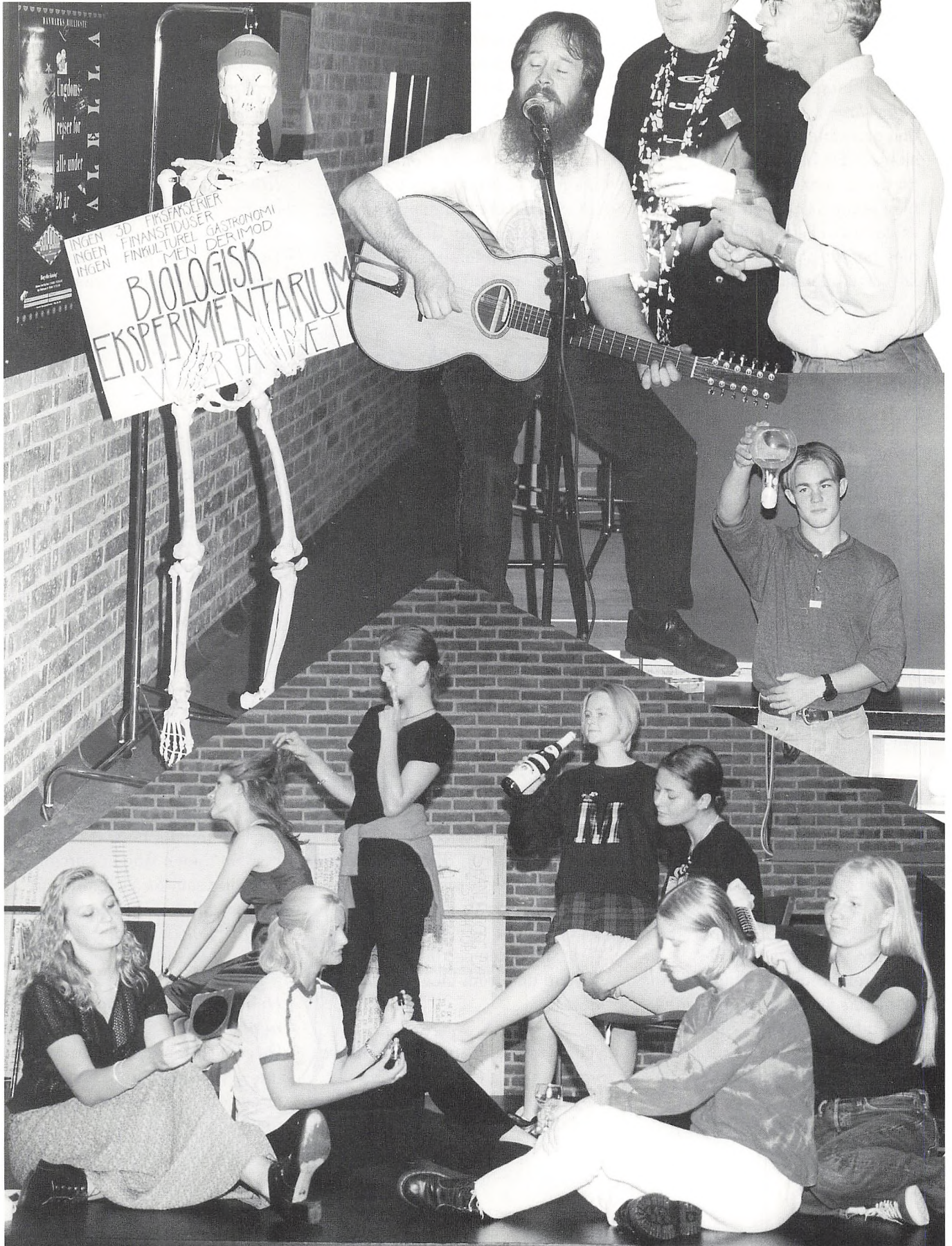
*Omgivet af mennesker
og dog alene i mængden
af ambitiøse men apatiske elementer
flyder de med strømmen af døde fisk
mens de suger viden*

*Latinprøver og matematiske beviser
eksamensræs og afleveringer
valgene der skal træffes
frygten for den moderne pædagogiske udgave af lektor Blomme
mens de tjekker procenter*

*Man siger det er blomsten af Danmarks ungdom
en flok muldvarpe på gennemrejse
hjulpet blindt igennem af guider
de higer efter lyset
mens de venter på at springe ud.*

JUBILÆUMSSTEMNINGER

Imellem rædsler, død, bombekrattere og granatsplinter ved 1. verdenskrigs franske front, kørte en sort bil langsomt frem søgende efter sårede. Her og der stoppede den og samlede halvdøde mennesker op. De blev bragt tilbage til hospitaler i baglandet, hvor mange blev reddet. Op imod en million soldater fra begge sider af fronten blev hentet hjem. De sorte biler tilhørte det ameri-

Hvilke kulturforskelle har du opdaget imellem SAG og din skole derhjemme?

Lærer/elev forholdet er her meget mere afslappet. Der foregår en tovejskommunikation i stedet for at læreren blot belærer eleverne uden diskussioner. Derhjemme fik vi udleveret en masse formler, men fik aldrig lov til at afprøve dem igennem forsøg. Forsøgene, som jeg har haft her, har været

lide maden. Det er dog ikke nemt at vide, hvad man skal putte på hvad. Det var derfor godt, at jeg kom med AFS på en uges kursus i smørrebrødsmøring.

Har du smagt stærk saltlakrids?

Ja, det har jeg. Det er nok en af de ting, jeg ikke vil savne fra Danmark. Der er nu godt nok stor forskel mellem brasiliansk

To kaniner med et smæk

kanske frivillige ambulancekorps American Field Service. Ambulanceførerne, som blev kaldt AFS'ere, havde haft så stærke oplevelser, at de efter krigen blev enige om, at noget måtte gøres. De så den primære trussel imod freden som værende den manglende forståelse kulturerne imellem. De begyndte langsomt at løse problemet, blandt andet ved at sende udvekslingsstudenter til andre lande.

Dette skoleår har SAG besøg af en sådan udvekslingsstudent - en AFS'er. Maristela Zacheo fra byen Jau i Brasilien. Vi har talt med hende og hendes danske værtsfamilie.

Hvorfor blev du AFS'er?

Maristela: Siden jeg var omkring 12 år har jeg meget gerne villet tage ud at se verden. Specielt Europa har været i mine tanker, da der er store kulturelle forskelle fra Sydamerika.

med til at gøre undervisningen mere spændende og lettere at forstå.

Hvad synes du om samværet mellem elever?

Ja, der kan jeg vel næppe undgå at tænke på Fredagscaféen, der tydeligt viser at de danske unge forstår at hygge sig i skolens omgivelser. Det har været noget af en omvæltning at feste hver fredag. På skolen derhjemme havde vi aldrig så meget som en enkelt fest. Det stod vi selv for i fritiden.

Er der nogle andre forskelle mellem SAG og din egen skole?

Derhjemme går vi i skole 6 dage om ugen, dog kun til klokken 13.00. Vi går også med skoleuniform, men den ser lidt anderledes ud end dem som blev vist til jubilæet.

Hvad synes du om den danske mad?

Jeg bryder mig ikke om leverpostej, men kan ellers rigtig godt

tørret frugt og så dansk slik, så som saltlakrids.

Hvordan har I som dansk familie oplevet at have en person fra en anden kultur i huset?

Værtsforældre: Man får en anderledes synsvinkel på den brasilianske kultur, end hvis man blot rejste rundt i landet som turist. Der opstår tit nogle små sjove ting i dagligdagen, som at Maristela bruger sukker i mælk og laver milkshake med avocado. Hun har heller aldrig set kartofler blive gravet op af jorden, hjemme spiser hun nemlig mest ris og bønner. En anden ting er sproglige forskelle som for eksempel udtrykket „To fluer med ét smæk“, der i Brasilien hedder „To kaniner med ét smæk“.

Hvordan har det påvirket børnene?

De er blevet mere tolerante og har lært at tage flere hensyn. De er også begyndt at putte sukker i mælk.

Kan I anbefale at være værtsfamilie for et år?

Ja. Vi har allerede haft én boende før, og siden det var en stor oplevelse, sagde vi ja til at få én igen. Om et par år vil vi prøve igen.

Hvad synes du om de unge danskere?

Maristela: Jeg synes, at de unge her er mere ansvarlige. Det har sikkert noget at gøre med, at de fleste unge her har et fritidsjob ved siden af skolen. I Brasilien får vi lomme penge af vores forældre, indtil vi er færdige med universitetet, er blevet gift og er flyttet hjemmefra.

Hvilke forskelle har du fundet imellem Danmark og Brasilien?

For det første kan jeg godt lide, at danskerne er så præcise som de er. Hvis vi i Brasilien aftaler at mødes klokken tre kan klokken sagtens blive henimod fire. En anden stor forskel er at afstanden imellem rig og fattig er meget mindre her end derhjemme. Årsagen til dette er at regeringen i Brasilien ikke giver økonomisk understøttelse, hverken til arbejdsløse, pensionerede eller syge. Den eneste hjælp som man kan få er den hjælp ens familie kan give. Betaling for hospitals-

besøg og behandling kan derfor ramme en families økonomi meget hårdt.

Glæder du dig til en dansk jul?

Det gør jeg helt klart. Der er mange forskellige traditioner omkring jul. Blandt andet putter vi hø under sengen julenat. Næste morgen har julemandens rensdyr spist høet, og julemanden har lagt gaver i stedet for. Jeg glæder mig også til at prøve at danse om juletræet.

Julie Thorsø, 1.y og Jes Lauridsen, 1.x

1.x 1996/97 Maristela sidder i forreste række, nr 6 fra venstre

Forårsfest 7. marts 1997

Husk i tide at reservere denne aften, for traditionen tro står alt på SAG da i forårsfestens tegn.

For at arrangementet endnu en gang kan blive årets festlige højdepunkt, indbyder vi alle elever med deres forældre til at deltage og dermed bidrage til, at forårsfesten også i 1997 bliver en uforglemmelig oplevelse.

Aftenen begynder med, at vi spiser klassevis, hvorefter der vil være mulighed for at bevæge sig rundt i huset til forskellige former for underholdning.

Vi vil indrette forskellige barer, og alle vil få mulighed for at prøve deres færdighed i at danse lanciers .

Hanne Juhl-Sørensen

Lanciers for forældre

Til nye forældre på Skanderborg amts gymnasium og HF:

I indbydes til at lære/genopfriske lanciers'en, som vi danser den på skolen, og som jeres børn allerede har lært at danse den.

Det er nu blevet en tradition at også forældrene skal danse, og ca. 100 mødte op sidste år.

Det eneste krav er, at man har lyst til danse lanciers og til ved denne lejlighed møde andre for-

ældre - kendte som ukendte og måske aftale at danse sammen ved forårsfesten den 7. 3. 1997.

Til „gamle kendinge“:
Jeg glæder mig til at se jer igen.

Vi danser i festsalen kl. 19.30-21.00
torsdag den 27.02.1997
tirsdag den 04.03.1997

På gensyn

Poul Storm

Skolebestyrelsen 1996/97

Amtsrådsmedlem Kim Andersen Egholmsvej 20, 8660 Skanderborg
Borgmester A.Aagard, Skanderborg Kommune, 8660 Skanderborg
Assurandør Leif Jørgensen, Slugten 3, Vrold, 8660 Skanderborg
Civilingeniør Flemming Nielsen, Adelgade 99, 8660 Skanderborg
Direktør Bjarne Møller, Oddervej 13, Stilling, 8660 Skanderborg
Cand.pharm Inger Rasmussen, Helgasvej 40, Stilling, 8660 Skanderborg
Adjunkt Mariann Wulff, Hejredalvej 110, 8220 Brabrand
Adjunkt Jens Langkjær, Alkenvej 50, Alken, 8660 Skanderborg
Gymnasiesekretær Inger Andersen, Baldersvej 3, Stilling, 8660 Skanderborg
Anders Lai Jensen, Enslevvej 18, Enslev, 8361 Hasselager
Louise Sørensen, Horsensvej 40, 8680 Ry

SKANDERBORG AMTSGYMNASIUM & HF-KURSUS

KILDEVEJ 8

TELEFON +45 8652 2333

DK 8660 SKANDERBORG

TELEFAX +45 8652 0379

En institution under
ÅRHUS AMT

